

PEDERSBORG-BROMME
EN DEL AF FOLKEKIRKEN

3. søndag efter påske

Søndagshilsen fra Pedersborg og Bromme kirker

I en tid hvor vi ikke må se hinanden

Jesus er vejen!

Jesus sagde:

Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer? Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er. Og hvor jeg går hen, derhen kender I vejen.« Thomas sagde til ham: »Herre, vi ved ikke, hvor du går hen, hvordan kan vi så kende vejen?« Jesus sagde til ham: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig. Kender I mig, vil I også kende min fader. Og fra nu af kender I ham og har set ham.«

Læsning fra Johannesevangeliet kapitel 14 vers 1-7

Kan man tro på Gud uden at være religiøs?

Der er religiøse mennesker, som har en særlig sans for at mærke Guds nærvær. De mærker måske, at Kristus ligger sin hånd på deres skulder. Eller de kan gøre sig fri af det jordiske i bønnens fordybelse i Guds ord. Men sådan har vi det ikke allesammen, og det har Gud taget højde for, da han lod sin Søn blive menneske.

Thomas var en af de apostle, som Jesus selv havde udvalgt. Tomas var ikke spirituelt begavet. Han troede på det, som han kunne se eller blive overbevist om med logiske argumenter. Sådan som han kunne se Jesu ord og gerninger

udvirke kærligheden mellem mennesker. Derfor fulgte han Jesus. Nogle af Jesu ord blev dog for meget religiøs tågesnak for Tomas. F.eks. når Jesus talte om, at han måtte forlade disiplene for at gøre pladser rede til dem. Vi, der kender evangeliet må tro, at Jesus talte om såvel pladser i Guds Rige efter vores død som om den opgave, apostlene skulle overtage efter Jesu himmelfart. Jeg må forlade jer for at I kan få den kærlighed til hinanden, som jeg har til jer.

Det var for ukonkret for Tomas. Han havde som sagt ikke sans for den slags. Hvordan kan vi komme hen, hvor du er Jesus? sagde han. Vi kender ikke vejen. Jo, svarede Jesus, I kender mig. I kender mine gerninger. I kender vejen.

Vi ved, at det ikke dæmrede for Tomas lige med det samme. For det var ham, der efter Jesu opstandelse krævede at se hullerne efter korssømmene i Jesu hænder. Ellers kunne han ikke tro, at den dræbte Jesus var opstået. Derpå viste Jesus sig for Tomas og lod denne stikke en finger i de åbne sår!

Erfaringen var tilstrækkelig fysisk for Tomas. Han blev den første, der bekendte sin tro på, at Jesus er Gud. Og han fortsatte med at fortælle om sin meget konkrete tro. Langt mod øst i Iran, ja måske helt ovre i det fjerne Indien. Tomas var ikke spirituelt religiøs. Men han kendte den kærlighed og omsorg, som Jesus udbredte mellem mennesker. Og han havde set, hvordan Jesus i angst og smerter deler vores død for at tage os med ind i Guds rige. Troen på en handlende Gud forandrede Tomas liv.